

Nr 35.

Av herr **Nilson** i Eskilstuna, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 3, med förslag till förordning om allmän omsättningsskatt.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 3 till innevarande års urtima riksdag har föreslagits att den allmänna omsättningsskatt, som är avsedd att tillämpas från och med den 1 januari 1941, skall omfatta även tidningar och tidskrifter.

Starka skäl ha från olika håll anförts mot förslaget att belägga dagspressen och vissa tidskrifter med rent kulturellt eller religiöst program med omsättningsskatt. Med skärpa har det understrukits att man däriegenom endast skulle minska dessa publikationers förmåga — på deras goda vilja har man icke rätt att tvivla — att i de vidaste kretsar sprida en information, vilken såväl ur kulturell och andlig som ekonomisk synpunkt för närvarande ter sig viktigare än någonsin. Å andra sidan har man uttalat betänkligheter mot att medgiva undantag, därest man icke samtidigt kan peka på någon utväg att kompensera inkomstminskningen för statsverket. I detta fall finnes emellertid en möjlighet nära till hands, varigenom compensation åtminstone delvis står att vinna, utan att några ideella värden beskäras.

Om man nämligen medger skattebefrielse för i *verklig mening* allmännyttiga publikationer, finnes det ingen anledning att därför medgiva samma förmån åt de tidskrifter, som bruka inrymmas under uttrycket och begreppet »den kolorerade veckopressen», till vilken grupp även åtskilliga månads-, halv-månads- och kvartalsskrifter måste räknas. Tvärtom tala goda skäl för att dessa tidskrifter beläggas med lyxskatt eller skatt efter högre tariff än den föreslagna ordinarie omsättningsskatten. Om deras upplagor möjligen däriegenom något nedbringades, så vore ingen skada skedd, ty även i de fall, där dessa publikationer icke äro oanständiga eller direkt fördummande, är deras innehåll knappast av den art, att de böra åtnjuta undantagsförmåner. I motsats till många dagstidningar särskilt i landsorten, som utföra sin betydelsefulla gärning under svåra ekonomiska förhållanden, är flertalet av dessa tidskrifter synnerligen lukrativa affärsföretag. Flertalet av dessa tidskrifter har i regel inte annat syfte än att bringa en stunds förströelse, ofta av enklaste slag, och det finnes så mycket större anledning att beskatta dem som även de mest högklassiga nöjen numera beskattas ganska hårt.

Några oöverbärliga tekniska svårigheter att genomföra en sådan skatt på dessa tidskrifter med deras relativt höga priser torde heller icke föreligga. En klar skiljelinje går dock mellan dem och de publikationer, tidskrifter och föreningsblad med kulturellt eller religiöst program, vilka icke åsyfta att ge vinst utan i främsta rummet äro organ för ideella strävanden. Beträffande

sistnämnda publikationer kunna samma skäl anföras för skattebefrielse som för dagspressen. Den behövliga differentieringen mellan dessa olika kategorier av tidningar och tidskrifter torde med god vilja inte vara omöjlig, om inte på annat sätt så på administrativ väg.

Med återopande av vad som här anförts hemställes,

att den egentliga dagspressen icke måtte beläggas med omsättningsskatt;

att tidskrifter som äro rena affärsföretag och endast syfta till förströelse måtte beläggas med en skatt av minst 10 procent;

att de tidskrifter, publikationer och föreningsblad, som i främsta rummet äro organ för ideella strävanden, måtte befrias från den föreslagna omsättningsskatten.

Stockholm den 2 november 1940.

Joh. Nilson
i Eskilstuna.
